

Karácsony 2013.

Bevezetés

Éjféli szentmisénk kezdetén, a liturgikus köszöntés után, szeretettel köszöntök minden velünk ünneplő testvért. Szeretettel köszöntöm azokat a kedves testvéreket is, akik rokonaik karácsonyi meglátogatása alkalmából jöttek el templomunkba karácsonyt ünnepelni. Tisztelettel köszöntöm a velünk együtt ünneplő másvallású vendégeinket, a templomot ritkábban felkereső testvéreinket is.

E nap, ujjongó örömmel emlékezünk a világtörténelem legnagyobb eseményére, amikor Betlehemben Földünkre lépett Isten Egyszülöttje, az örök Ige, és megajándékozott szeretetével és békéjével.

Méltóbban erre emlékezni, és ezt megünnepelni máshol nem lehet, mint a fényesen kivilágított, fenyőfákkal díszített templomokban, hitben és szeretetben eggyé forrott hívő közösségben. Hogy méltóképpen ünnepelhessünk, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Evangelium után

A szentestén családi körben meghatódottan álljuk körül a szépen feldíszített karácsonyfát. A gyermekek tágra nyílt ragyogó szeméből az ég fénye sugárzik felénk: Kiosztjuk a díszes külsőbe burkolt ajándékokat. Talán még egy-két karácsonyi éneket is eléneklünk. Ünnepi vacsora keretében otthon töltjük a Szentestét. Talán eszünkbe jutnak a szélrózsa minden irányában élő rokonaink, testvéreink, jó barátaink is. Úgy érezzük, úgy gondoljuk, hogy ezzel még

nincs vége. Ha él még bennünk a keresztény hitnek egy szikrája, akkor legalább ilyenkor, karácsonykor illik a templomba is eljönni, lehetőleg az éjféli misére.

Nehéz lenne pontosan meghatározni, hogy karácsonykor ki miért jön el a templomba. Sok ebben az irracionális elem. Sokan talán azért, hogy lelkük megfürödjék karácsony hangulatában, gyönyörködjenek a gyertyafényes fenyőfákban, hogy felidéződjenek gyermekkoruk boldog Karácsonyai. S vannak, akik azért, hogy részesedjenek az első karácsony felfoghatatlan nagy ajándékából.

Sokkal könnyebb annak a helyzetűnek, aki az Ige szolgájaként folytatja az angyalok küldetését és ma is hirdeti: „Ne féljete! Nagy Örömet hirdetek nektek. Ma született Megváltótok, Krisztus az Ur!”

Minden buzgó hívőnek és lelkipásztornak jóleső érzés belépni a telt templomba, és itt látni a hűséges híveket, akik kisdud nyájként hétről-hétre összegyűlnek e templomban. De különleges öröm látni azokat a testvéreinket, akik az év folyamán más alkalmakkor nem láthatók templomunkban. De ilyenkor újraéled lelkükben a pislákoló hit, s eljönnek e templomba együtt ünnepelni a karácsonyt.

Öröm és béke tölti be a szívünket, mikor halljuk a karácsonyi örömhírt. Már csak azért is, mert olyan sok rossz hírt hallunk mindenfelől. Mennyi rossz hírt sugároz a rádió, a televízió. Az újságok híryagát szinte naponta gyászkeretbe foglalhatnánk. Nem igaz, hogy a földön csak csupa rossz történik. Mennyi

sok szép dolog is. Ilyenkor, Karácsony közeledtével milyen szép, lelket gazdagító műsorokat sugároznak magyar földön a nemzeti, keresztény szellemű csatornák.

De a nagy világlapok még a legnagyobb örömhírt sem közlik a világgal. Ha közlik is, igazi tartalmától megfosztva, s az igazi tartalmát elhallgatják! Még ilyenkor is nem az Istent, hanem a világra sok ezernyi bajt zúdító Mammont imádatják az emberekkel!

Karácsonnyal kapcsolatban viszont jó tudnunk nekünk is azt, hogy Karácsony nemcsak az ajándékozás ünnepe. Az is! A karácsony nemcsak a szeretet ünnepe! Az is! A karácsony, függetlenül a közvélemény-kutatások eredményétől, mindig a mi Urunk Jézus Krisztus születésének az ünnepe volt és az is marad örökre!

Hogy Krisztus történeti személy, hála Istennek, ma már senki sem tagadja. De mi keresztények ennél többet hiszünk és vallunk róla. Hisszük, hogy az emberiség Megváltója. Hisszük a jánosi prológust, hogy Kezdetben volt az Ige, és az Ige Testté, emberré lett. S kicsi gyermekként jött e világba, a világ egyik eldugott sarkában, zugában: Betlehemben!

Sokan a hírközlők közül ezt a karácsonyi hírt hihetetlennek tartják, és meg se próbálkoznak azzal, hogy ezt közöljék a világgal. Ám az Ur Isten öröklétű Fiát, Jézus Krisztust nem lehet agyonhallgatni, az agyonhallgatás ellenére is itt van közöttünk, velünk van, ezerszer dicsőbben, mint amikor a miénkhez hasonló testben e földet taposta! És egyre

hangosabban hangzik figyelmeztetése a ma embernek is. Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkének kárát vallja!

Mit érnek az értelem diadalmas léptei, mit ér a tudomány és technika csodálatos előrehaladása, ha egyre embertelenebbé, kegyetlenebbé válik e világ? Mit, ha a szívről, a szeretetről megfeledkezünk és az egyre kiszélesedő konfliktusok gyilkos ölelésében fuldoklunk. Nem lehet békés világot építeni, ha kihagyjuk belőle a szeretetet, a könyörülő jóságot és az irgalmat.

És mit, ha él az emberi szívekben a szeretet, az irgalom? Talán még nem feledtük el, hogy mily csodát élhettünk át, amikor Ferenc pápa kérésére, együtt, egy időben imádkozott a békét féltő világ, és mint fogta le az agresszor kezét, és ezzel, mint akadályozta meg egy kegyetlen háború kirobbantását.

Az Ur Jézus ezért kiáltja a szegényes betlehemi barlangnak a szájából e világ felé: s szív, a szeretet teszi otthonunkká a földet, s békéssé és boldoggá a családi otthonokat, s megváltottá önnön korlátaitól, béklyóitól, gyarlóságaitól és bűneitől az embert.

Ebből a szeretetből adjon nekünk karácsony ünnepén minél többet a Betlehemi Kisded. Hogy azzal a szeretettel szeressünk mindenkit, amellyel ő szeret bennünket. Hogy legyen végre dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön minden a jóakarátú embernek.

Amen

F. F.

Kedves Testvérek!

A Betlehemi Kisded születésének megünneplése megörvendezett bennünket. Pár pillanat múlva hazatérnek otthonaikba és meghitt családi körben folytatják az ünnepelést.

A templomból vigyék magukkal ennek a szent éjszakának minden örömét és békéjét. Adják ezt meleg szeretettel tovább, különösen az ágyhoz kötött betegeknek és az idősebb hozzátartozóiknak, akik nem jöhetnek el közénk együtt ünnepelni a templomba.

És vigyenek magukkal szeretetünk szimbolikus jeleként szalon-cukrot és falinaptárt is.

A falinaptárral a világszerte támadott, féltve őrzött kincsünkre, a házasságra és a családra szeretnénk figyelmüket éberén tartani..

Kedves Testvéreknek, őszinte hálával mondok köszönetet a szép együtt ünneplésért, Prevoz Úrnak a martirológium szép énekléséért. És szeretettel kívánok rendi testvéreim nevében is, áldott szent Karácsonyt Kedves Mindannyiuknak.

És most fogadják az Úr áldását.